

GROZNO POGLAVLJE

OK, akcija "Doputovati do Dubrovnika" i službeno je propala.

Tjelesni ne da nije bio mačji kašalj, nego je bio mačji hripac. Profesorica je izričito zahtjevala da driblam loptu do gola i po mogućnosti zabijem ju u njega i izvedem dvokorak nakon kojeg loptu zakucam u koš. Sličim li ja vama na Michaela Jordana? Oh, također bih trebala riješiti test najmanje 90% točno. Test! Test iz tjelesnog?!?

Kada sam došla u školsku knjižnicu i rekla da mi treba „literatura za pismeni ispit iz tjelesne kulture“, knjižničarka mi je uvalila desetak ogromnih knjiga. O tijelu, o sportu, o prehrani za sportaše, o povijesti sporta... da bih na kraju, na tome odlučujućem pitanju, naišla na pitanje ‘Nabroji pet timskih sportova!’.

U fizičkom dijelu Anjica me uzela pod svoje. Bila je dobre volje očito. Ili me se samo želi riješiti preko praznika.

Dvokorak sam uspjela pretvoriti u trokorak, a suza je bila samo u mom oku, ali eto, Hermes mi se nasmiješio s Olimpa i petica je zabetonirana u imeniku. Malen korak za čovjeka, ali velik prema autobusu!

Ne bi to bilo to da sam mamu obradovala vijestima samo tako, s vrata. Zato sam u nekome starom časopisu pronašla recept za orehnjaču. Malo ovog, malo onog i za otprilike dva sata kolač je bio gotov. Izgledao je kao na slici, a mirisao božanstveno.

Mama je došla s posla, probala kolač i oduševila se. Nisam subjektivna, stvarno je bio savršen. Nedugo nakon mame i Anja je došla s treninga. Čim

je vidjela moje remek-djelo, sline su joj potekle i tek nakon tri kriške presušile.

Sve je bilo u redu do večeri. Tada je Anja natekla i izgledala više kao divovska rajčica iz reklame nego kao moja sestra. Mama ju je odvela na hitnu i tamo su je izliječili. Pogađate li? Alergija na orahe! Mama je bila ljuta na mene, ali podnošljivo ljuta jer ni sama nije znala za alergiju.

Oh, Dubrovniče, moj Dubrovniče, ljepota kojega čovjeka može ubiti - moraš li tako daleko biti?

4. POGLAVLJE

Nisam bila na nedjeljnoj misi od osmog razreda kada sam išla samo da bih za krizmu dobila onu savršenu narukvicu s dijamantićem. Moj grijeh, Bože, moj grijeh. Ali, ti si velik i uslišao si moje molitve. Obećajem da ću čak naučiti moliti krunicu!

Ne, nisam osjetila poziv i odučila se zaređiti, nisam postala Jehovin svjedok, a gljive ne volim. Anja ide u nogometni kamp, a mama tati u Split gdje je dobio ulogu. Kako me ne želi i tamo imati na grbači, a ne želi me ni ostaviti samu, bez nadzora, u nazovimetropoli, šalje me teti "gdje ću barem naučiti kako je to kad moraš vlastitim rukama zaraditi za kruh i mlijeko". Otuda pobožnost.

Da ne duljim: Dubrovčani, drž' te se!